

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЧИННИК У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ

Глобалізаційні процеси сучасного світу призводять до значних трансформацій у системі міжнародних відносин та виводять існування всієї цивілізації на якісно новий етап розвитку. Двигуном таких трансформацій є інформація.

Основними характеристиками інформаційного суспільства є глобалізація міжнародних відносин, формування глобальної інформаційної інфраструктури. Міжнародна інформаційна політика спрямована на політичну, економічну і культурну інтеграцію світових спільнот на основі використання нових перспективних технологій, створення ефективної системи забезпечення прав людини і соціальних інститутів, а також, вільний доступ і обмін інформацією.

Інформація відображає явища і закони зовнішнього світу, духовну сутність людства, робить можливим здійснення аналізу та прогнозування в інтересах міжнародної спільноти [3]. Разом з тим існує загроза маніпулювання громадською думкою за допомогою застосування дезінформації. У багатьох законах розвинених країн інформацію визначають стратегічним ресурсом людства. Питання володіння інформацією, її розподілу і контролю над нею зміщуються у сферу владних відносин і, як наслідок, у сферу політичного конфлікту. Сьогодні вже очевидно, що інформаційна революція здатна принципово змінити як цілі, в ім'я яких те чи інше співтовариство вступає у конфлікт, так і форми та засоби їх досягнення [2].

Інформаційний чинник здійснив у житті сучасної цивілізації найбільш глибокі зміни за всю її історію. Він об'єднав світ в єдину систему, яка функціонує в режимі реального часу. Відтак починається процес осмислення інформації як самостійного системо- і структуроутворюючого феномена, коли всі фізичні об'єкти складаються не тільки з матерії й енергії, але і з інформації, а інформація у сприйнятті дослідників починає ставати основою існування цивілізації [4].

Глобалізація комунікації зумовлює зміни, які відбуваються на всіх рівнях міжнародного співробітництва, а нові закономірності потребують нетрадиційних підходів до аналізу нових політичних і соціальних конфліктів, сучасного розуміння інституційних засад середовища, внутрішніх суперечностей цивілізації, що формується.

Концептуальною основою міжнародної інформаційної політики стало поєднання теорій постіндустріалізму, глобалізму та інформаціоналізму, які визначають роль і місце міжнародних відносин в умовах формування інформаційного суспільства, виявляють тенденції до широких теоретичних узагальнень і детального вивчення окремих проблем її функціонування, що передбачає комплексне бачення взаємодії держав і спільнот, перспектив

західних країн і міжцивілізаційного діалогу, інкорпорацію нових елементів у теорію і практику світової політики. Головними напрямками міжнародної інформаційної політики, з погляду цих тенденцій, є сприяння міжнародному співробітництву, рівноправна участь у вирішенні глобальних проблем інформаційної інтеграції, об'єднання інтелектуальних ресурсів для прогресивного розвитку цивілізації, що вказує на універсальні підходи до розуміння глобальних процесів та змін у системі міжнародних відносин [1, с. 17].

Міжнародне співробітництво на всіх рівнях і в усіх сферах характеризується високим рівнем взаємовідносин, що в сучасному розумінні є, міжнародним обміном інформацією. Ефективність глобального співробітництва, здатність міжнародного форуму держав до спільного вирішення надважливих проблем великою мірою залежить від «інформаційного стану» системи міжнародних відносин, від інформованості учасників міжнародних відносин, які впливають на процеси в системі.

Література

1. Макаренко Є.А. Міжнародні інформаційні відносини: Монографія. – К.: Наша культура і наука, 2002. – 452 с.;
2. Трач Ю.В. Інформаційна глобалізація як складник глобалізаційних процесів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_10_26.php
3. Калініченко Л.Л. Розвиток інформаційно-телекомунікаційних технологій в умовах інформаційної глобалізації. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///C:/Documents%20and%20Settings/k312/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/znpdnuzt_pet_2011_2_12.pdf
4. Старіш О.Г. Інформаційна політика держави в контексті глобалізації. – [Електронний ресурс]. – <http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/349643.html>

Воробйов В.А.

студент

Національний університет «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ТА ТИПИ ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ

При цьому, політичний процес охоплює як легітимні, так і не легітимні дії політичних акторів, системні та несистемні форми політичної активності населення, включно із діяльністю терористичних організацій, саботажем, таємними угодами, змовами, діяльністю нелегальних груп, тобто діями, що відображають політичний протест соціальних верств.